

בבית הסוהר

לא יודעת אם מוכר לכם השם **מיכאל שושן**, אבל קחו את דיברתי, הבחור הוא שחקן, ועושה עכשיו דברים יפים על באמת. באילו הצגה הוא מופיע איני יכולה לספר. כי יגידו עליו שאני עושה יחסים ציבור אבל סיפור קטן עליו מותר לי, והריהו לפניכם.

החליטו להעלות את הפרמיירה של הצגתו הנוכחית בבית-סוהר לנשים, בלי שמות ושם, ממש מעל הבמה. נתקלו עיני בעיניה של מיועדנו **שירי הנני**, שישבה אז באותו מוסד. שולי, שישבה

שירי הנני
כיליון עיניים

בשורה הראשונה, הוילה דמועות על מרי גורלה ועל מצבה, ורחמי של שושן נכמי רו עליה.

בסופה של ההצגה ניגש אליה הבחור, וניסה לעשות לה טוב על הנשמה. וכך, ניסח על קומפלימנטים רציניים מכל הדי כיוונים על מישחקו, הוא זכה גם בחברה לחיים. שולי פשוט לא נתנה לו ללכת. היא סיפרה לו כמה רע לה בפנים, וכמה היתה רוצה כבר להיות בהוק. היא גם אמרה שהוא הבנאדם הנורמלי הראי שון שהיא רואה מהיום שנכנסה, ובקיצור היא לא מלקקת דבש שם וכי, ולטובת העניין יאמר שאולי מעז יצא מתוק, ואולי אנו מתבשרים בזה על רומן

לאמץ ילד וייסנאמי

מסתובבת לה ציירת מחוננת בארץ רי מפורת טביל על ימין ועל שמאל בלי מבחנה. כוונתי למרים דאובר, המגדלת כיום ילד בעל מראה סיני. ידוע גם שאביו של בנה היה סיני, ושהוא איננו עוד. כן יודעים שהיא חיה עם בחיר ליבה, **בניחור בן-יהודה**, נצר למשפחה ש- החייתה את השפה העיברית, ושביניהם הכל בסדר.

אבל מה ששוודאי אינכם יודעים הוא ש- ביום בהיר אחד טיילה מישפחה דאובר-

מרים דאובר
עוד אחד

רחל מרחלת על כל העולם

הספריה הצמודה של סרוסי

נחשו מי בא לארץ לתת כבוד לחגים? נכון, האליל מיספר אחד לשעבר של השכונות: **ניסים סרוסי**. הוא נראה מסתובב לו ברחובות תל-אביב, כשמכנסיו צרים והדוקים משהיו ועודף של מסערך-מוסף לו על ביטנו וירכיו.

ניסים עשה לכבודו את המחווה הנל פשוט בגלל שלדבריו, ההורים לחצו עליו שיבוא ארצה ויבלה איתם את תקופת החגים. או לשימחת כולכם, הבחור מתכוון להישאר צמוד לארץ. דרך נעלי העקב שלו, לתקופה של עוד חודשים לפחות. ועל מה שהוא עזב בפאריס, עירו המאמצת, אספר לכם מייד.

לחידושים בחיי האהבה של הזמר, ובכן, חברתו הקודמת, דוגמנית-המישקפים מצרפת, הבלונדית גבוהה-הקומה הלפה עברה לה, ואת מקומה תפסה ספרית מבלגיה, ששמה **ליליאן הניקראם**. השניים הכירו בזמן קונצרט הופעה של סרוסי בבלגיה, ומאז לא נפרדות דרכיהם. סרוסי אפילו ויתר על פאריס לטובת בריסל, ואם הוא נאלץ להיות בפאריס, אז מה? זה רק 300 קילומטר, וזאת נסיעה קצרה ולא רצינית כשמדובר באיש העולם הגדול, ששר למרחקים ארוכים. ואם מדובר בחברה לחיים, אז בכלל אין בעיות.

שני אלה נראים לא רע יחדיו. ליליאן מתאימה בקומתה לקומת המדרגה של סרוסי, כך שאפילו נעלי הפלטפורמה הידועות שלו נעלמו, ואת מקומן תפסו נעליים רגילות על עקב מתקבל על הדעת.

ליליאן וניקראם סרוסי
לכבוד החגים

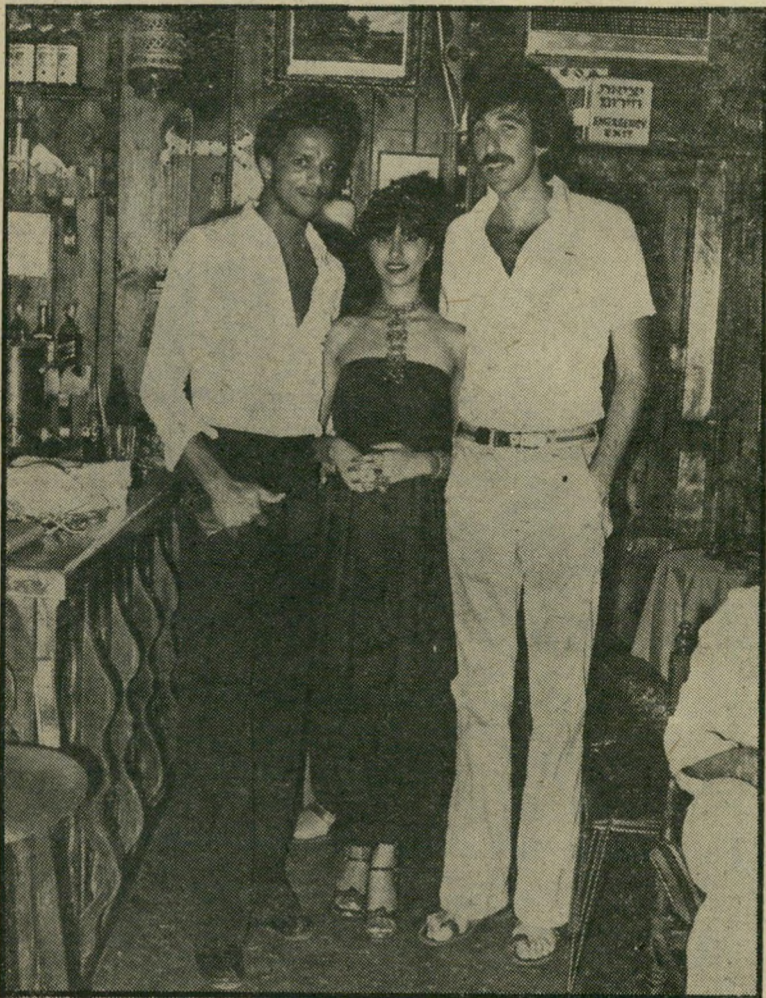
ולשאלתי אם הוא מבסוט מהחיים, ענה סרוסי שוודאי וודאי. שם יודעים לקבל אותו ולהעריך אותו, ומוכן שנותנים לו צ'אנס, מה שבארץ-מולדתו לא נתנו לו. לא מתלונן, וטוב לו בחיים, ורק שיימשך ככה.

בזכותו של אלישע

סוף-סוף, רומן חדש. לא, חסידות-לילה, שאני חוששת שהוא יארך זמן רב, אבל בכל-זאת רצוי שתדעו עליו. הפעם רץ הכדור מלן **סילבר**, כדורסלן מכבי תל-אביב, אל בין הדוגמנית הצעירה שחורת-השיער **נאוה חן**. השניים הכירו בערב תצוגת אופנה שנערך במועדון היפואי של **יפה ירקוני**, שמו שנתפח אינו חדל להפתיע, תמיד יש שם אירוע חדש, וכיום עבר גם הוא משירי-מילחמה לתצוגות אופנה.

בקיצור, באותו אירוע מיוחד התראו לו סילבר ונאוה חן לראשונה, ומאז אין להפריד ביניהם. נכון אומנם שבהתחלה היה ללו יריב רציני, בדמותו של **ג'ון מק קראקן**, שחקן-הרכש החדש של מכבי שבא עלינו לטובה, והמיסכן לא ידע מה נפל עליו מרוב עומס, מהחתיכות שנופלות לו על הצוואר ומדמות אותו ל**אלישע בן-אברהם**, הלא הוא **אולסי פרי**, שכבר הספיק להשתרש בצנינות.

המליחמה בין היריבים ארכה בערך שתיים, אבל לבסוף הגורל על לו, והוא היה זה שהחזיר את נאוה הנאוה לביתה. ומאז, כנאמר, טוב לזוג יחדיו. השאלה היא רק: לכמה זמן? כי אני הרי צריכה רכילות, ואם לא יגמר שם הסיפור לכאן או לכאן במהרה בימינו, איפה הפרדתו?

לו סילבר, נאוה חן וג'ון מק-קראקן
הקרב הוכרע

מיכאל שושן
הנורמלי הראשון

חדש מאד. נכון אומנם שהיא שם והוא פה, אבל הוא מבטיח לחכות, וזו כבר סיבה טובה מאד להיות מרוצה, כל עוד היא ויש- בת שם וחושבת עליו ומחכה לביקוריו בכיליון-עיניים.

שלושה חודשים זה לא יותר מדי ועיבור מהר, ועוד יבואו ימים יפים וכולם יילכו לשפת-הים.

בן-יהודה לקיבוץ מסויים בארץ, ושם יצא להם להכיר את הוק.

ומי זה הוק? או! הוק הוא אחד הילדים הווייט-נאמיים שהגיעו ארצה באוגייה בז' כותו של איל-הספנות **יולי עופר**, המור- שיע בעל לב הזהב.

הוק, הנראה בדיוק כמו בנה של מרים, היה ילד אומלל. בגלל כל מה שעבר עליו בעת הבריחה מווייט-נאם הוא לא יכול היה להוציא הגה מפיו. פשוט נכנס ל- "דום-שתיקה" אחרי ההלם. לא עזר שום דבר, ואף אחד לא הצליח לדובב אותו. ישבו מרים וצוחר, וחשבו וחישוב, ולב- סוף הגיעו למסקנה: לאמץ את הוק. הם עשו את הסידורים הדרושים, והביאו את הוק הביתה.

נכון שתקופת ההסתגלות היתה קשה משני הכיוונים. אבל ראו זה פלא: נראה שלהוק היה כל-כך טוב בבית דאובר- בן-יהודה, עד שביום בהיר אחד נפתח והחל מזמר כננרית.

כיום מגדלת מרים שני בנים מלוכס- גייעיניים, מאושרת מעצמה ומהחיים. מציינת ימים ולילות ועוד מוצאת לעצמה זמן להיראות על הכיפאק. תראו לי עוד הרבה נשים שעושות למען אחרים ולעצמן כל-כך הרבה?